

حوضچه‌های مرگبار اهواز

نظارت نکردن دستگاه‌های مسئول بر کاتال‌ها و حوضچه‌های روباز به سقوط و غرق کودکان می‌انجامد.

پنجشنبه، ۱۰ فروردین‌ماه امسال، میثم شاوردی، یک کودک هفت‌ساله از خانه خارج شد و دیگر هیچ‌وقت به آن برگشت. او آن روز در حوضچه‌های آب با عمق چهارمتری افتاد که حاصل حفاری‌های آبفاست و جان خود را از دست داد. میثم، اهل کوی شهید مدرس اهواز(خروسیه) است، جایی که پر است از حوضچه‌هایی که از آب خارج‌شده از حفاری‌های سبتیک در پارک مجاور کوی شهید مدرس اهواز(خروسیه) به‌وجود آمده و بیش از یک‌سال است مورد اعتراض همه اهالی محل است. آنها می‌گویند، آبفا اهواز و خوزستان و شهرداری به وظایف‌عمل برای سماندهای این حوضچه‌ها عمل نمی‌کنند. نظارت نکردن دستگاه‌های مسئول بر کاتال‌ها و حوضچه‌های روباز به سقوط، غرق و مرگ کودکان این محله می‌انجامد.حیدر شاوردی، عموی میثم در گفت‌وگو با «هم‌میهن» دربارهٔ این حادثه می‌گوید: «صدای همه اهالی محل درآمده بود و بارها شکایت کرده بودند که حتی منجر به پلمب پروژه شد، اما دوباره فک پلمب شد و مشغول به‌کار شدند. آنجا پارک بود و طبیعی بود که بچه‌های کوچک در آن حضور داشته باشند؛ در اینجا بچه‌ها همیشه بیرون از خانه بازی می‌کنند. ما اصلا نمی‌دانستیم در آن محل خره آب، آن‌ها به این عمق وجود دارد؛ هیچ حفاظ مناسبی هم وجود نداشت. همیشه در محل، آب جاری بود که همین موجب شکایت‌های مردم شده بود، آنطور که پیداست تصمیم گرفتند برای رفع این آبرگفتگی‌ها کودال بکنند. در کار، کوتاهی کرده‌اند و این به قیمت جان عزیز ما تمام شد. یکبار به ما گفتند آبفا مقصر است، یکبار گفتند شهرداری مقصر است. مدیریت پروژه با هر کسی بوده، ما آنها را مقصر می‌دانیم.»

حوضچه‌ای که میثم در آن غرق شد، این اواخر به علت اعتراض اهالی به استانداری و دادستان، با شکایت شهرداری پلمب شده بود اما طبق ادعای نماینده شهرداری، با تعهد شرکت برای بازسازی پارک، فک‌پلمب شد، بی اینکه کاری برای بازسازی‌اش انجام شود. اهالی می‌پرسد می‌گویند؛ شرکت پیمانکاری سپاسد است؛ این پروژه به‌صورت پیمانکاری به شرکت سپاسد داده شده است. زمان تعریف‌شده برای این پروژه عماه بوده که با سهیل‌انگاری پیمانکار مربوطه به دو سال کشیده است. مسئولان حالا در توضیح اینکه چرا یک پروژه چندبرابر زمان تعریف‌شده‌اش به طول می‌انجامد، می‌گویند که پروژه‌های عمرانی غیرقابل پیش‌بینی است و باید انتظار هر پیشامدی را داشت؛ پیشامدهایی که موجب طولانی‌ترشدن فرآیند پروژه‌ها می‌شود هم برای امور عظیم عمرانی طبیعی است.اما این جریانات ه‌روژه متحمل ضرر و زیان‌های

بزرگ و گاهی غیرقابل جبران برای شهروندان می‌شود؛ از سقوط کودکان در حفاری‌های غیراستاندارد و نایمن، تا تصادفات رانندگی و تشدید ترافیک‌های شهری و محلی و آسیب‌های عمرانی به محله‌های مسکونی. براساس اعلام محمدرضا کریمی‌نژاد، مدیرعامل آبفا خوزستان در مردادماه سال گذشته، ۶۳ نقطه در سطح شهر اهواز وجود دارد که باید در آنها ترمیم نوارهای حفاری انجام شود. درواقع ۶۳ نقطه حفاری رهاشده وجود دارد که وعده داده شده بود تا انتهای تابستان سال جاری ترمیم شود، اما حادثه پیش‌رو و مشاهدات میدانی «هم‌میهن» حاکی از آن است که این ترمیم بدون کیفیت و در تمام نقاط به‌طور کامل نبوده است؛ این قصوری است که به قیمت جان یک انسان تمام می‌شود. در آبان‌ماه سال ۱۴۰۰ در پی انتشار خبر غرق شدن یک کودک در جوی روباز فاضلاب در منطقه گلدشت اهواز، شرکت آبفا اهواز اعلام کرد؛ این جوی‌ها در کوی گلدشت متعلق به شهرداری است. یک‌ماه بعد در آذرماه ۱۴۰۰ نیز این حادثه تکرار شد و با مرگ کودک دوساله اهوازی در کاتال فاضلاب روباز در یکی از مناطق این شهر، آب و فاضلاب و شهرداری اهواز با صدور اعلامیه‌هایی همدیگر را مقصر این حادثه اعلام کردند. این حوادث در حالی تکرار می‌شود که تاکنون سرنوشت مجرمان اصلی پرونده‌های سقوط کودکان به‌طور مشخصی تعیین نشده است. بارها کودکان در جوی‌ها و حفاری‌های نایمن سقوط کرده‌اند، برخی از آنها تا استانه مرگ رفته‌اند و نجات یافته‌اند و برخی نیز جان خود را از دست داده‌اند.در پرونده اخیر بلافاصله معاون دادستان مرکز استان و بازپرس کشیش دادرسی اهواز، با حضور در محل و حاضر کردن اکیب ورژه بررسی صحنه‌جرم، با صدور دستورات قضایی و اخذ نظریه کارشناس حوادث و جمع‌آوری ادله، دستور جلب متهمان مربوطه را جهت طی روند قضایی صادر کردند. پیش‌ازاین دادستانی اهواز کنیا از باب حقوق عامه و پیشگیری از هرگونه حادث‌ای تذکر داده بودند که هر دو موضوع برخورد با مقصران حادثه و ترک فعل مسئولان ذی‌ربط را پیگیری خواهند کرد. مردم اهواز که از تکرار این حوادث خسته شده‌اند، واکنشی متفاوت به این ماجرا داشته‌اند؛ یکی از مردم محلی در گفت‌وگو با «هم‌میهن» می‌گوید: «شنیدن حکم‌جلب دیگر برای مردم مرهم نمی‌شود؛ چون همه می‌دانیم که این حکم‌جلب برای تحت‌تاثیر قراردادن افکار عمومی در رسانه است و با یک سند یا وثیقه و حتی بدون آن هم گاهی رفع می‌شود. مردم هیچ‌وقت ندیدند که خاطیان، مجازات شوند؛ پس دل به این اخبار حکم‌جلب نمی‌کنند. قبل‌ترها فقط عذرخواهی می‌کردند، حالا حکم‌جلبی هم صادر می‌کنند.» یکی دیگر از افراد ساکن در محل ادامه می‌دهد: «مردم از مشکلات پیرامون فاضلاب اهواز، تنها از

یک جهت نیست که ضربه می‌خورند. همین چند شب پیش در کوی ملی‌راه که خیابان بزرگ و مهمی در اهواز محسوب می‌شود، یک تصادف دلخراش با همین پروژه‌های فاضلاب داشتیم. پروژه‌ای که حدود یک‌سال‌ونیم است در حال انجام است، اما انگار هیچ پایانی بر آن نیست. پسر جوانی ساعت پنج‌صبح به‌خاطر اینکه هیچ‌گونه علائم راهنمایی و رانندگی یا هشداردهنده‌ای وجود نداشته با ایرات‌های این پروژه برخورد کرده که پشت آن بلوک‌های سیمانی وجود داشته و جان خودش را از دست داده است. دادستان عمومی که وظیفه حق‌خواهی از مردم را دارد، نباید ببرد چرا این پروژه قریب به دو سال زمان ببرد؛ با این وجود به حداقل اصول ایمنی هم پاینده نباشد! شما عرض یک خیابان بزرگ و پرتردد را نصف کرده‌اید، هر روز گر‌های ترافیکی ایجاد می‌شود، باین‌حال نه به پروژه‌ها سرعت می‌بخشید، نه اصول ایمنی را رعایت می‌کنید.»

او ادامه می‌دهد: «این ماجرا پارسیال هم برای یک کودک دیگر اتفاق افتاد. ولی در ادامه چه اتفاقی می‌خواهد بیفتد؟ غیر از اینکه حکم بازداشت آقای کریمی‌نژاد، مدیرعامل آبفا صادر شود و بعد از مانورهای رسانه‌ای همه‌چیز به روال سابق خود برگردد. من خودم آمار دقیق دارم که بازداشت آقای کریمی‌نژاد حتی به یک شب هم نرسیده است.» مجتبی داراب‌پسور، از فعالان اجتماعی شهر اهواز که سال‌ها در حوزه مشکلات پیرامون پروژه‌های آبفا فعالیت کرده است، از جزئیات بیشتری می‌گوید: «از دهه‌های گذشته تاکنون مشکلات زیرساختی فاضلاب شهری و پس‌زدگی‌های مداوم آن، به یکی از دغدغه‌های اصلی مردم کلان‌شهر اهواز تبدیل شده و اگرچه پروژه‌های دراین‌باره در حال اجراست اما هنوز مناطقی در این شهر وجود دارند که جمع شدن فاضلاب در اطراف منازل، زندگی را برای ساکنان این مناطق بسیار دشوار کرده است. با‌رودی کار آمدن دولت آقای رئیسی تعداد ابرپروژه‌ها و ریزپروژه‌ها به‌سرعت و به‌شکل غیراصولی افزایش یافت. یعنی افزایش کنده‌کاری‌ها و حفاری‌های متعدد در سطح شهر اهواز به معضل و گرفتاری مردم اضافه کرد. افزایش بی‌رویه پروژه‌ها و سرعت پایین اجرا، به یکی از چالش‌های اساسی سطح شهر اهواز تبدیل شد، به‌نحوی که تردد مردم را به سختی‌های فراوانی مواجه کرده و شهر را زیر بار ترافیک سنگین برده است. در کنار افزایش پروژه‌ها، چاله‌های خیابانی و کنده‌کاری‌ها رهاشده نیز افزایش یافت. زمین پس از اتمام پروژه و انجام روکش آسفالت، ریزش می‌کرد و خودروها در این چاله‌ها یا آسیب می‌دیدند یا به‌علت فرورفتگی‌بیش‌از حد در زمین، گرفتار می‌شدند. بیش از یک‌سال است که به نام پروژه فاضلاب اهواز، شهر به یک کارگاه تبدیل شده و جایی نیست که از کنده‌کاری و حفاری

متاثر از پروژه‌های فاضلاب در امان مانده باشد، ولی رها کردن و سروسامان ندادن به خیابان‌های حفاری‌شده، صای مردم را در آورده و موجب آزار واذیت شهروندان شده است. پس‌زدگی فاضلاب در نقاط متعدد اهواز، آبرگفتگی شدید معابر با بارش کوتاه‌مدت در زمستان گذشته و رهاشدن بسیاری از معابر حفاری‌شده، نشان می‌دهد، در عمل آنچه باید، اتفاق نیفتاده است.»مدیرعامل آبفا، جایی وعده داده بود، ۱۹نقطه ورودی فاضلاب به کارون تا شهریورماه ۱۴۰۱ حذف می‌شود اما نشد، سپس وعده داد تا پایان سال ۱۴۰۱ حدود ۱۰نقطه ورودی فاضلاب به کارون حذف می‌شود که با گذشت دو هفته از سال جدید، این وعده نیز محقق نشد. سرریز فاضلاب به رودخانه کارون بزرگ، نه‌تنها محیط‌زیست را با خطر جدی مواجه کرده، بلکه سلامت عمومی و حتی آبزیان را نیز هدف قرار داده است. مشکل دیگر اهواز، جوی‌های روباز فاضلاب است که به قتلگاه کودکان یا تلم‌مرگ تبدیل شده است. عمده حوادث در مناطق حاشیه‌نشین اهواز اتفاق می‌افتد و کودکان بدون اطلاع از این حوادثی که آنها را تهدید می‌کند، به قصد بازی‌های کودکانه وارد خیابان و اطراف خانه خود می‌شوند، غافل از اینکه مرگ در چند قدمی آنها به انتظار نشست. خانواده‌ها نیز بی‌خبر از آنچه در انتظار فرزندان‌شان است، به خیال آنکه کودکان در بیرون خانه مشغول بازی با هم‌سن و سالان خود هستند، ساعت‌ها را سببری می‌کنند.خانواده‌ها پس از وقوع اتفاق و جست‌وجو، متوجه سقوط فرزند یا فرزندان خود در جوی‌های روباز فاضلاب می‌شوند. پاس‌کاری مسئولیت چنین مرگ‌های دردناکی بین آبفا و شهرداری سبب شده که سال‌ها این مسئله همچنان حل‌نشده باقی بماند. آبفا با مطرح کردن این موضوع که در مناطق فاقد شبکه فاضلاب هیچ جوی روبازی را مدیریت نمی‌کند، مسئولیت را به گردن شهرداری می‌اندازد و شهرداری با پاسخ اینکه جوی‌های روباز موجود برای دفع آب‌های سطحی ساخته شده، نه هدایت فاضلاب منازل، مسئولیت را متوجه آبفا می‌داند. مرگ پسربرچه اهوازی که در روزهای اخیر جان خود را از دست داد، قصه‌اش شبیه همین اتفاقات است

با این تفاوت که پروژه آبفا به‌جای جوی‌های روباز جان او را گرفت. طبق ماده ۲۱ شرایط عمومی حاکم بر قرارداد پیمانکار، مسئولیت حفاظت و ایمنی از کارگاه برعهده پیمانکار است، یعنی پیمانکار باید امنیت حوزه فعالیت پروژه را تامین کند تا از بروز هرگونه حادثه جلوگیری کرده باشد. در همین قانون به‌طور مکرر و فراوان نیز مسئولیت نظارت بر حسن‌اجرای کار را برعهده و متوجه کارفرما کرده است. به‌عبارتی اگر پیمانکار در اجرای موضوع عملیات قصور کند، مسئولیت حسن اجرای‌کار به‌عهده کارفرما و دستگاه اجرایی یعنی شرکت آبفا خوزستان است. پس از این اتفاق، دادستان عمومی وارد عمل شد و دستور بازداشت مدیرعامل آبفا و یکی از مدیران شرکت پیمانکار پروژه کوی مدرس اهواز را صادر می‌کند؛ اگرچه با قرار وثیقه آزاد شد. وقتی نظارت بر حسن انجام‌کار کاهش یابد، به همان اندازه ضریب خطا، بروز حادثه، نشست زمین، پس‌زدگی مجدد فاضلاب، خرابی‌ها و… افزایش می‌یابد و در ادامه آن بیت‌المال حیف می‌شود.

عذرخواهی آبفای خوزستان
شرکت آب و فاضلاب خوزستان که مسئولیت اصلی این جریان را برعهده دارد، در اطلاعیه‌ای درباره حادثه سقوط یک کودک ۷ ساله در چاه سبتیک فاضلاب در پارک شهدای کوی مدرس و جان باختن این کودک، توضیح داد: «موضوع مربوط به پسربرچ‌ای ۷ ساله است که در حوضچه اختلاط بنتونیت در یک دایک ارتقاعی در کارگاه مدرس پیدا شده بود؛ این پروژه از پروژه‌های واگذاری به پیمانکار است و طبق قانون، ایمنی پروژه در اختیار پیمانکار است. باتوجه به این حادثه، مدیرعامل شرکت جهت ارائه گزارش و پاسخگویی در دستگاه قضایی حاضر شده بود. مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب خوزستان، جمعه ۱۱ فروردین‌ماه از پروژه فاضلاب خیابان غزنوی اهواز بازدید کرد، همچنین برای تکمیل این پروژه در محل اجرای پیمانکار حاضر شده است. شرکت آب و فاضلاب خوزستان یک دستگاه خدمات‌رسان است که در تابستان و زمستان شدت و پربارش امسال، با مدیریت دکتر کریمی‌نژاد توانست خدمت به مردم را بدون وقفه انجام دهد. روابط عمومی

شرکت آب و فاضلاب خوزستان ضمن عرض تسلیت به خانواده این مرحوم که بر اثر این حادثه فوت کرده، بسیار متأثر شده است و بابت رعایت نکردن نکات ایمنی توسط پیمانکار در ایمن‌سازی محل اجرای پروژه که از وظایف آن بوده، از مردم شریف خوزستان و خانواده این مرحوم عذرخواهی می‌کند. شرکت آب و فاضلاب خوزستان با هرگونه قصور پیمانکاران در ایمن‌سازی پروژه‌ها طبق قانون برخورد خواهد کرد و مسئولیت ایمن‌سازی پروژه‌ها مطابق با قانون و ابلاغ، برعهده پیمانکار بوده است.»

اصول ایمنی ناکافی

سیاوش محمودی، رئیس شورای اسلامی شهر اهواز در گفت‌وگو با «هم‌میهن» از مشاهدات میدانی خود از محل حادثه می‌گوید: «ما بارها به دوستان آبفا درخصوص وضعیت حفاری‌ها تذکر داده‌ایم. آقای دادستان هم همان روز اول حادثه یک ورود جدی به این داستان داشتند که ما به‌نوبه خود از ایشان ممنون هستیم. ما هم همان‌شب، خودمان را به محل رساندیم و بررسی‌های میدانی را انجام دادیم. واضح بود که نکات ایمنی لازم به‌حد کامل و کافی رعایت نشده است. نه اینکه فنس نداشته باشد، ولی راه‌هایی هم بدون فنس رها شده بود. حجم آبی که به‌صورت حوضچه در آنجا برای مدت‌زمانی موقت ریخته شده بود، درواقع خیلی زیاد بود و به‌گفته کارشناسان آتش‌نشانی، به ۴ متر می‌رسید. ما پیگیری کردیم و متوجه شدیم، شهرداری هم در باب مسائل ایمنی به آنها تذکر داده بود و حتی به پلمب پروژه هم انجامیده بود؛ اما در نهایت فک‌پلمب شده و فعالیت خود را از سر گرفتند. شکایت‌های زیادی از این پروژه داشتیم؛ هم شهرداری منطقه ۸، هم سازمان آراستمان‌های شهرداری با چند نامه حتی از دادستان درخواست پیگیری این پروژه را داشتند. مثل اینکه برای بارهای متعددی آب در محدوده، جاری شده و زندگی شهری را دچار مشکل کرده بود. کارشناسان می‌گویند، این آب باید در طول انجام پروژه تخلیه می‌شده است، درواقع آب باید به وسیله مکنده‌هایی که خارج از شهر منتقل می‌شد. اینکه چرا این پروژه در این مکان و در این شکل در حال انجام بود، برای خود من هم باعث تعجب شد.»

لوله‌کشی‌های انتقال نفت و خطوط فشار قوی برق و خطوط اصلی گاز، کارگاه‌های تولید یا حاوی مواد خطرزا در محدوده تولیدی تهران قرار دارند.» دی‌ماه پارسل سازمان نقشه‌برداری کشور نتایج پایش نرخ فرونشست در ایران را اعلام کرد. طبق نتایج این پایش و شناسایی ۲۵۲ نقطه دچار فرونشست در کشور، اعلام شد که تمام استان‌ها گرفتار این بحران هستند اما استان‌های مرکزی کشور و از جمله ۵ استان خراسان رضوی، گلستان، فارس، اصفهان و کرمان بالاترین نرخ فرونشست در ایران را دارند چنانکه نرخ فرونشست در استان کرمان ۴۰ سانتی‌متر و حدود ۱۵ تا ۱۶ درصد فرونشست در کشور، بیش از ۲۰ سانتی‌متر در سال (۵برابر متوسط جهانی) است و فقط در برخی استان‌های باران‌خیز مانند استان‌های شمالی و از جمله استان گیلان که هنوز ذخایر قابل توجهی از آب‌های زیرزمینی دارد، شدت فرونشست کمتر از باقی نقاط کشور است اما در استان اصفهان، جنوب شهرهای تهران و مشهد،

جامعه

دوشنبه ۲۱ فروردین ماه ۱۴۰۲

کریل دوازدهم

شماره ۱۶۲۱

آخرین اخبار از بررسی «مسمومیت سریالی در مدارس» توسط کمیته علمی وزارت بهداشت

معاون درمان وزارت بهداشت آخرین اخبار از بررسی «مسمومیت سریالی در مدارس» توسط وزارت بهداشت را تشریح کرد. دکتر سعید کریمی درباره آخرین اخبار از بررسی و جمع‌بندی کمیته علمی وزارت بهداشت در زمینه بروز مسمومیت در دانش‌آموزان، گفت: کمیته علمی پیش از سال جدید به دستور مقام عالی وزارت تشکیل شد و بیش از ۳۰ نفر از بهترین متخصصان کشور شامل متخصصین ریه، سم‌شناسی، میکروب‌شناسی، عفونی، روانپزشک، بهداشت محیط و… هم در این کمیته به بررسی گزارشات و با بازدیدهای میدانی پرداختند. وی افزود، این متخصصان علائم بیماران، نتایج آزمایشگاهی و… را بررسی کردند و فعلا نتایج تحقیقات تغییری نکرده است. کریمی تأکید کرد: بررسی‌ها نشان داد که کمتر از ۱۰ درصد از دانش‌آموزان عوامل محرک عفونی وجود داشته است که سبب بروز علائم تنفسی نظیر سرفه، تگی نفس و علائم تحریکی شده است.

وی با اشاره به اینکه در سایر دانش‌آموزان نیز عوامل هیجانی و

استرسی به ماضع اضافه شده است، اظهار کرد: پوست از این

عوامل هیجانی ناشی از این بود که دانش‌آموز دوستی خود را

دیده و او هم دچار اضطراب شده و بخشی دیگر هم به دلیل

فضاسازی رسانه‌ای بود که برخی با یک بوی غیر اختصاصی که

شاید قبلا به آن اهمیت نمی‌دادند، اکنون دچار علائم اضطرابی

می‌شوند.

در صورت اعتماد به آمار سایر کشورها:

ایران بیشترین افزایش مرگ ناشی از خودکشی در میان کشورهای اسلامی را داشته است

در میان کشورهای با نرخ خودکشی بالا نام ایران قرار ندارد، اما نباید از روند رو به رشد خودکشی غفلت کرد. این امر نیازمند مداخلات مؤثر است.

سازمان بهداشت جهانی سال گذشته و در روز جهانی پیشگیری از خودکشی اعلام کرد: سالانه ۷۰۳هزار نفر در جهان، جان خود را به دلیل خودکشی از دست می‌دهند. به ازای هر خودکشی، احتمالاً ۱۰زهر اقدام به‌خودکشی کرده و بسیاری دیگر هم به طور جدی به فکر خودکشی هستند. بی‌شک هر مرگ ناشی از خودکشی یک نگرانی جدی اجتماعی و فرهنگی است و تأثیر عمیقی بر اطرافیان دارد. گزارش‌های رسمی هم عوامل مختلفی در بروز خودکشی در کشورهای دنیا دخیل می‌دانند؛ از جمله وضعیت مالی شخص، وضعیت عمومی اقتصادی، سطح سواد، الکل، رنگ باختن ممنویت، بیماری و سطح دسترسی به اسلحه. رتبه ایران در میان کشورها از نظر خودکشی در گزارش‌های مختلف متفاوت است و از ۵۸ تا ۱۲۸ هزار نفر در جهان، اما آخرین رتبه ایران در فهرست سازمان جهانی بهداشت (WHO) ۱۲۸ است. پس از شیوع پاندمی کرونا آمارهای خودکشی در کشورهای جهان به‌روزرسانی نشده اما در این میان برخی عنوان می‌کنند که عواملی ازجمله مشکلات اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی ایران به کاهش شادی، افزایش افسردگی و یأس در جامعه و روند صعودی خودکشی منجر شده؛ اما آنچه مشخص است، ایران هنوز در جمع کشورهای با نرخ خودکشی بالا قرار ندارد. این درست که مشکلات اقتصادی و فقر یکی از شایع‌ترین دلایل اقدام به‌خودکشی مطرح می‌شود و بالاترین نرخ خودکشی در جهان هم به کشور آفریقایی «لسوتو» اختصاص دارد (۷۲،۴مرگ ناشی از خودکشی در هر ۱۰۰هزار نفر) اما در سوی دیگر کره‌جنوبی به‌عنوان یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان هم نرخ بالای خودکشی را ثبت کرده است. این کشور در رتبه چهارم کشورهای با بیشترین آمار خودکشی (۲۸،۶مرگ ناشی از خودکشی در هر ۱۰۰ هزار نفر) قرار دارد. از سوی دیگر، با وجود اینکه گفته می‌شود کشورهای با امتیاز شادی بالایی، باید از میزان خودکشی کمتری برخوردار باشند اما بررسی وضعیت برخی کشورهای شمال اروپا با وجود نمرات شادی بالاتر نشان می‌دهد که نرخ خودکشی در کشورهایی مانند نروژ (۱،۸مرگ ناشی از خودکشی در هر ۱۰۰هزار نفر) و فنلاند (۱،۳مرگ ناشی از خودکشی در هر ۱۰۰هزار نفر) بالاتر از میانگین جهانی است. میانگین خودکشی در جهان براساس آخرین اعلام WHO (۲۰۰۰هزار تا ۲۰۱۹میلیارد)۹مرگ از هر ۱۰۰هزار نفر (۱۲،۶در مردان و ۵،۴در زنان) است. یا کشور ژاپن که یکی از پایین‌ترین نرخ‌های افسردگی در جهان را دارد، اما این کشور هم دارای یکی از بالاترین نرخ‌های خودکشی به‌ویژه در میان کودکان و نوجوانان ۱۰تا ۱۹سال است. به هر روی واقعیت این است که با هر آماري، مرگ ناشی از خودکشی یک تراژدی است و تحقیقات هم نشان می‌دهد که با درک و حمایت بیشتر می‌توان این آمارها را کاهش داد.

آگهی فقدان سند مالکیت

مالک آقای توفیق بچاری که به موجب دو برگ استشهاد مسوولان سازمان همچنین نشان داد که میزان فرونشست در استان تهران، سالانه ۲۰ سانتی‌متر است و فرونشست دشت شهریار تا مناطق ۹، ۱۰، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۱ با پایتخت هم رسیده و در حالی که نوار جنوبی این استان و غرب و جنوب غرب شهر تهران به سمت جنوب شرق پایتخت، بیشترین میزان فرونشست را دارد، سازه‌های شهری از جمله ساختمان‌های مسکونی، فرودگاه‌ها و متروی تهران هم در معرض خطر فرونشست قرار گرفته‌اند.

سازمان زمین‌شناسی کشور، «فرونشست» را فروریزش یا نشست

مقیاسی بزرگ از سطح زمین به دلیل تغییرات طبیعی یا مداخلات انسانی از جمله برداشت و استخراج مواد معدنی،

برداشت آب‌های زیرزمینی مانند تونل‌ها و برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی،

و نفت و گاز تعریف کرده است.

حسین بی نیاز – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آبادان